

O mentalitate nouă în comerțul românesc

În ziua de Duminică 3 Octombrie, după un serviciu religios, s'a deschis în București cartierul Obor, un nou consum legionar. Consumul va cuprinde un mare magazin de coloniale și brânzetură — demi-engros — și un restaurant. El va avea rolul unei adevărate Școli comerciale fundamentele a formă pe viitorii comercianți legionari.

După serviciul religios, d. CORNELIU Z. CODREANU, a citit următorul ordin de deschidere al Consumului:

IUBIȚI CAMARAZI,

Această nouă întreprindere este condusă de legionarii: Com. al. Petre Bolintineanu și com. al. Viorel Trife, președintele Centrului Studențesc București.

Să vă faceți datoria și să nu uitați niciodată că sunteți legionari. Comerțul legionar, punând astăzi pasul său în străvechul Obor românesc, salută cu salul de frate pe negustorii români, urmași ai vestitorilor negustori de altădată, răpuși acum în proporție de 50% de năvala străină. Vechea cetate neînvinșă de năvălitori, este astăzi aproape jumătate cucerită. Azi a dispărut unul din ai noștri, mâine altul, și așa mai departe. Pe fiecare rădăcină pe rând, vă așteaptă moartea. Sub ochii noștri s'a dispărut negustorii români din Lipseni, negustorii români din Văcărești, negustorii români din Dădărești. Trei sferturi din comerțul de pe Calea Victoriei este jidănesc.

În această luptă sordidă, aveți un frate în plus și un soldat care va ști să lupte în respect și să învingă orice pretenție străină, și care azi prin luptă și mâine prin biruința mișcării legionare, va refăce străvechia glorie a negustorimii românești din Obor, clăditoare de biserică, de spitale și ajutoare a Țării.

Da această mică cetăție pe care o deschidem noi astăzi, vor pleca în carand elemente formate, curciorii pentru cetățile pierdute: Iași, Cernăuți, Chișinău, Tighina, Cetatea Albă, Ardealul de nord. Bine v'am găsit deci, frați Români.

NOUA ȘCOALA LEGIONARĂ A COMERȚULUI

Iubiți camarazi, care veți lucra aici și veți face școală nouă.

Există astăzi o tendință în comerț: a se îmbogăți cât mai repede.

Nu! Veți renunța la ea. Tendința va fi: „să trăiesc, să nu mă îmbogățesc“.

Există justificat de legile

naturii „dreptul la viață“, nu „dreptul la îmbogățire“.

Întreaga mentalitate trebuie răsturnată: bucuria răpăce de a se îmbogăți, pofa de câștig, trebuie schimbată cu: BUCURIA DE A FACE UN SERVICIU CELOR DIN JURUL NOSTRU. Bucuria de a vedea că ai făcut un bine și că orice om care iese din prăvălia ta, pleacă mulțumit. Bucuria aceasta face mai mult decât bucuria pe care ți-o poate procura 20 lei pe care i-ai luat în plus dela un om.

Negustorul, ca și funcționarul, ca și orice om având contact cu alți oameni, trebuie să fie PLIN DE VOIE BUNĂ.

O societate lipsită de voie bună, supărată, produce mai puțin și mai prost. Nu ai supărat aici pe un om. El a plecat supărat și la rândul său a supărat pe altul și așa mai departe. Pe luciul apei, o piatră face un val și un val, o sută. În cât un om nervos care supără pe un altul, devine un răspânditor de supărări și de dureri pe apa liniștită a sufletelor.

După cum acel ce face o bucurie unui alt om devine un răspânditor de bucurii, de voie bună în societate, pentru că o bucurie face o sută de alte bucurii. De aceea comerciantul, prin meseria lui de contact permanent cu societatea, devine nu numai un om care aprovizionează lumea cu materii, ci un factor moral important, de cea mai mare importanță. Comerciantul trebuie să fie un RĂSPÂNDITOR DE VOIOȘIE, un nucleu de sănătate morală și entuziasm în corpul națiunii, nu un factor deprimant.

Deaceia, fiți cu voie bună și strigați: Trăiască Legionarea!

Corneliu Zelea Codreanu

CE INSEAMNĂ PRIMAR JIDAN

În com. Dâmbrăveni jud. Soroca s'a întâmplat un fapt atât de grav și uxorios încât ar părea de necrezut, dacă n'ar fi confirmat de arhiva unor organe

cum Statul așa cum se identifiă cu un guvernare iar nu cu Națiunea și idealurile ei, — nu se interesează de aceste valori spirituale ale lui, e mai bine să aștepte vremuri mai bune.

IN AȘTEPTARE

Marea celor 25 ani ai lăbierii noastre alături de lumea idot care face dintr-o lume rea o lume mai bună, — perseverența și credințele lui într-o țară verde, mai luminată, mai de apăs și cu simțul valorilor, precum și aprecierile atât de calde ale morții și lucrărilor românilor cu înțelegere, ne dau dreptul să credem pentru viitor într-o mai adevărată pătrundere a ariei străduinș pe care Mihail G. Rădulescu o înțelege cu simțurile și simțurile lui.

Construcția viitorului de astăzi nu

oficiale. Tinerii premilitari creați în zilele de strălucire națională au luat parte la Te Deum, au la bisericile ortodoxe și la sinagoge jidovești, împreună cu invitații comandanți ai premilitarilor cu conștientism comunist și cu peșii de peș. Această tactică fără pereche s'a petrecut din ordinul primarului din Dâmbrăveni, jidanul David Bercovici.

Dacă jidanii s'ar avot omei pomenita obrăznicie să dea un astfel de ordin, cum de s'ar găsit un învățător și un țel de post comunist, atât de înconștient și de dezinteresat față de executare? Ce educație a putut primi tinerii premilitari români și creștinii dela un astfel de comandant?

Zorul din care leim această viață nu spune decât au fost excepționali primarii David Bercovici și oedemul patologic din com. Dâmbrăveni.

trebuie să mai rămână în România cea mai ignorată, dintre populațiile spirituale. Desocia, lacrimă și...

Dea. Blăscu

Terazul înmulțește infractorii

Cronica viticolă

Ne-am ocupat în discursuri de lupta întreprinsă de sindicatele viticole și pomicele, în frunte cu uniunea generală a acestor sindicate, de a soluționa problema terazului care a invadat dealurile și în special gorurile, în moștile expropriate și date jărilor pentru cultura cerealelor.

Această buruiănă, adună și răspândită printr-o toleranță criminală din partea conducătorilor acestei țări, dă un produs care nu numai că răstoarnă culturile de viță nobila și compromite toată bătrina și sănătoasă, dar otrăvește singele și mintea vechiului popor, căci conține în substanța o otrăvă numită acid cianhidric.

Terazul se bea în mare cantitate în marea pătură rurală. Rezultatele cu înfrize s'apară sub forma cea mai diversă a naivelității și indolienței clasei noastre jidănești.

Poate că mira pe unii partizanți la manifestările sindicatelor viticole și pomicele, fiind cultivatorii se ridicau contra plantărilor de teraz tot mai spălmintătoare ca întindere, argumentând între altele că la țara pînă și copiii umbla beți și omiești de teraz.

Confirmarea unor asemenea afirmații va fi găsită la tot pasul și eu oricând vreau de toți cei care poartă interes sîndiașii poporului nostru ros de atâtea flagelle.

Zilele trecute, așteptînd sfîrșitul proceselor ce le pîedam la judecătoria mixtă din orașul meu a fost strigat și mi-a deșteptat atenția un proces cit se poate de interesant.

Faptul învinuit privea pe un învătător din regiunea de șes, care fusese chemat la răspundere de tatăl unui copil, căruia învătătorul îi aplicase o corecție pe ușa satului, alături de alți copii.

Motivul acestui gest a fost relevat de toți martorii audiați în proces. Aceștia mărturiseau că un grup de copii de școală, grămădiți și îmbătați de teraz în gîștii șoselei, au insultat și batjocorit pe propriul lor învătător care locuia în țecoa pe șosea. Acesta nu s'a refuzat și a aplicat corecția cuvenită.

Tatăl unuia din copii, după ce a cerut în sat socoala învătătorului, ultragîndu-l, a dat în judecată pe învătător pentru batata corecției suferite de copilul său.

Învătătorul s'a plîns de atîrtoj contra tatălui copilului, așa că judecătoria a luat în cercetare și procesul acestuia.

Cum era și firea judecătoria a achitat pe învătător și a condamnat pe tatăl copilului la o lună de zile închisoare.

Cum trec în neam și pe la parchetul Tribunalului, altă surpriză mi se oferea.

Se dispunese cercetarea unor incendii de gospodării, petrecute într'un sat din gîștii județului nostru, înconjurat de plantații de teraz, și care faptele produsese o puternică impresie atît în aceea comună, cit și în cele vecine.

Citiva copii beți de teraz, și fără să-și dea seama ce fac, au aprins cu țigări gospodăriile propriilor părinți, care au ars pînă la pămînt.

Dovezi, despre plaga acestui băuturi le găseam pînă acum în faptele oamenilor maturi. Raul însă s'a întins la femei, la tineri și la copii.

Raul tînde mereu să se generalizeze, și nu știm es dovezi mai trebuiesc procurate pentru ca conducătorii acestei țări să ia măsuri!

Al. Macedonescu

DE PRIN LUME ADUNATE...

Le Pays Réel

ziarul bine cunoscut al domnului Léon Degrelle, șef restitutor belgieni, a publicat într'un număr trecut, o întâmplare deosebit de interesantă și hazlie. Delegatul „guvernului“ din Valencia, jidanul Alvarez del Vayo, a venit la Geneva într'un foarte luxos automobil. Aici însă, un veritabil spaniol care întâmplător se găsea la Geneva, reclamă poliției că automobilul „diplomatului“ comunist este al său și dovedește aceasta cu documente. Poliția l-a pus binecunoscutul imediat la posesia propriei sale mașini pe care oricine înțelege, comunistul l-o dăduseră „la stingă“ pentru multiplicarea argumentelor roșii, iar bietul del Vayo a trebuit să meargă și pe jos. Ce vreți? Total o chestie de educație și morală comunistă...

Zniarek Kupiectwa Polskiego

se traduce în limba românească cu: Uniunea comercianților polonezi. Această Uniune a hotărât într-o ultimă adunare extraordinară, prin modificarea statutelor sale, de a nu mai fi admisi comercianți jidani ca membri ai săi chiar dacă aceștia au trecut la religia creștină. Tîndu-se seamă că această măsură nu lăsat-o și chimieții din Uniunea chimicilor polonezi și Uniunea scriitorilor de carte, ne întrebăm: ce mai așteaptă guvernul nostru de cu iată exemplu dela aliații noștri polonezi în rezolvarea problemei jidovești? Der Uniunea Camerelor de Comerț și Industrie? Der Ministerul de Industrie și Comerț și al său trimbuș, d. ministru Valer Pop, care se bate cu pumnii în piept la toate cântările pentru protecția muncii naționale? Pe cînd paragraful arde va deveni o realitate și în România?

Chestia Dreyfuss

cu credință astăzi în lăptosă medicului jidov Frankfurter, care

a scris pe Gastli, șef național-socialist elvețian. „Comitetul evreiesc al eliberării lui Frankfurter“ a organizat pretutindeni colecte. „Liga mondială evreiască“, ziarul comunist francez „Le Droit de vivre“ și toate editurile jidovești tipăresc apeluri în favoarea unei acțiuni de grațiere. La De-novel, editură pariziană, s'a apărut chiar o carte „L'affaire Frankfurter“ scrisă de jidanul Pierre Bloch, membru al Frontului Po-

pular, la care asasinul este socotit ca un „Wilhelm Tell al jidănelui“ iar judecătoria lui este acuzată de a fi dat un verdict de condamnare, aceasta în Elveția, sub teroarea național-socialistă. Oricum, este frumos că jidanii își apără tîlharii, numai că lucrurile nu mai prind. S'au dus vremurile cînd însoțirea și teroarea jidovească scotea pe trădători basma curată.

Liviu Cernat

CAMPANIA D-LUI N. IORGA

În „Neamul Românesc“ se apărut o sumă de articole, grupate pe serii: Iadova, Xenodochii, Sîndiașii de rîm și de pînă și a. ce s'au lucruri atît de înfrînșate și înfrînșate prin care cele mai vîrșate pagini scrierilor de mare naționalist.

Reproducem de grija cotidiană — atît de un jidovească — curiozitatea plină de adevăr și de abocism su-

fițese ale Profesorului cu titlul și frumăsie conștientă, lămurind și pe cei mai arbiști dintre Români asupra marilor primejii care ne poartă din partea jidanilor și jidoveștilor.

În măsura în care au descurcit optata noastră publică articolele d-lui N. Iorga au vîrșit o explicație apăsătoare în lăptosă comunistă și apăsătoare lor.

Deosebirea dintre Chinezi și Japonezi

Am cunoscut un oilean de ai noștri care deși au simplu, lăptos, a călătoriat Asia, străbătînd Siberia, China și Japonia. Omul vorbea cu simpatie despre bătrînia și înalțimea chinezilor. — Pen-

tru ce-i bol Japonezi? I-am întrebat. — „Funda la Japonia n'are să găsești epine și traditori, iar Chinezi au printre ei multe cazuri de togar“, a fost răspunsul istețului oilean.

Jidanii adună fonduri

După datele publicate de cotidianul „BUNA VESTIRE“, oilean semnată de d-lui Sergiu Florescu, jidanul din Buzareștii și Buzareștii au înțeles ora și pe satul cu organizații ale unor societăți ziar culturale, sportive etc. dar care sînt de fapt adevărate societăți comuniste în care tinerii născuți învătăși cum să lupte în contra statului naționalist și a

Românilor sau instituțiilor comuniste.

Prin aceste organizații, mîștrău strîns pînă acum circa 100 milioane lei din care 50 milioane pentru întărirea organizațiilor din țară și restul pentru fondul propagandei mondiale jidovești.

Mîștrău jidovești s'au întins în a primăvară țării caile de țară.

Comerciantul trebuie să fie un răspînditor de voie bună!

Din începuturile comerțului legionar

Consumul și restaurantele legionare din Carmen-Silva, vara 1937

E limpede că, interzicând taberile de muncă, guvernul a urmărit paralizarea mișcării legionare prin înfrângerea muncii născută din lipsa de trai care a avut-o pe acum, în proporții reduse, de ce realizări minore și rodnice se va învrednici România Legionară de mine.

Cei care au putut cerceta și admira cu nesățiu vreuna din taberile de muncă ce împănaseră țara, în vara anilor precedenți, au primit cu un sentiment de amărăciune și de revoltă această interdicție. Se răpă ticeretului bucuriile unei vieți de curată spiritualitate și poezie de a-și recrea sufletul și trupul, trăind câteva săptămâni sub semnul disciplinei conștiente, al rinduelii și al muncii sustinute nu de dorința câștigului personal, ci de spiritul de jertfă și de dorul de a deschide un drum cât mai drept spre lumea de reclădire morală și materială, a idealului legionar.

Intenția de a înăbuși această apornică viață nouă s'a vădit în interdicția chiar a taberii de odihnă, instalată vara aceasta într-un parcu din apropiere de Cimpina, după abia 4-5 zile de funcționare. Această tabără sau colonie de vară ar fi logoduit citorva sute de liniari săraci să-și refacă sănătatea și forțele de muncă, cu prea puțină cheltuială în Valea Prahovei, la bișfacerele căreia au și liniarii români cel puțin tot altă drepturi cît jidani sau ceilalți minoritari. Interdicția privea nu numai tabăra de odihnă de la Cimpina, dar și pe celelalte tabere ce urmau să se deschidă, precum cea de la Carmen-Silva și altele...

Cu acest prilej, s'a manifestat din nou superioritatea conducerii legionare. Cei toțiști alți de ne-drept s'au conformat întocmai ordinilor autorităților. Nu s'au auzit protestări.

Înfrângerea momentană a fost transformată însă în cadrul perfect legat și cu o spontaneitate ce n'a fost lipsită de eleganță — într-una din cele mai mari victorii legionare: întemeierea definitivă a comerțului legionar și pornirea unui război anevoios, dar la capătul căruia vom avea eliberarea pentru vecie a României din ghiarele exploatareii jidovești.

Pe baza experienței făcute cu cooperativa legionară de consum din București, Căpitănel Corneliu Codreanu a hotărât înființarea unui magazin de consum la Carmen-Silva, Specula neinteligentă și neomenoasă dintr-o această stațiune — ce nu așteaptă de cît o bună administrație spre a-și dobîndi un renume european — tot alii de nestîngherită și de devastatoare ca în anacronismul stațiunilor noastre balneare sau climatice. Din această cauză vi-legiaterii și suferințele care au sunt bogății — mai ales Români — merg la mare sau la munte numai constănți de nevoie și după ce s'au înarmat cu o mare doză de răbdare și rezonanță, pentru a se oferi drept victime fără apărare laconică de cîștig a speculanților nesățioși. Binefacerea soarelui, ale aerului ozonat de mare și ale băilor de mineral răspătesc totuși orice suferință.

Dar pentru a scrie trebuie să ai de unde iar oamenii cu venituri modeste și împovărați de copii — cum sunt 90% din familiile românești — nu și pot îngăi luxul de a-și îngrijii sănătatea lor și mai ales a copiilor,

chiar dacă ar năvăli mai mare nevoie.

Căpitănel a atacat peisajul acolo unde era mai înfrîngător, mai îndălnat și odios, iar împrejurările au făcut ca momentul să coincidă cu epoca de urcare din zi în zi a prețurilor ce a dus la o totală acumulare a vieții, tocmai după ce guvernul își anunșase intenția de a realiza o ieșire a tuturor mărfurilor produse în țară, prin mult trimblata lege a trusturilor...

Magazinul de consum, legionar, prevăzut cu băcănie, bodegă și o grădiniță de vară pentru restaurant, a luat ființă în centrul comercial al Carmen-Silvei, fiind instalat într-un local încăpător și servit de un valoros muncăciu de liniari legionari și legionare, puși sub conducerea d'ui comandant legionar Petru Tocu, absolvent al Academiei Comerciale și sub directia îndrumare a Căpitănelului. Parte din aceste elemente își făcuseră ucinicia, ca vinzători, bucătari sau chelneri, la ocooperativa și restaurantul din București sau la restaurantul care a funcționat vara trecută în tabăra de la C-Silva.

La intrarea în consum, te impresionează de la început voioșia, bunăcuviința și politetea personalului gata de a servi cu promptitudine pe oricine și oricît de modeste i-ar fi fost cumpărăturile. Magazinul se înalță strălucitor de curățenie și înalțat mărșăluie fiind proaspete — păstrate la frigider sau ferite de muște — și de bună calitate. Cele mai multe mărfuri erau provenite de la furnizori români. Înșirîți, prețurile lăbeau prin eficienta-tea lor.

„Dar acestea sînt prețurile din capitală... Dar e mai eficient ca orîndele!” exclamau unii consumatori. Și intrînd din întâmplare sau de curiozitate, te simțai îndemnat să cumperi, ba te gădeai bine să nu uți nimic din tot ce aveai de cumpărat.

Iar la ieșirea din magazin, cunoșcîți se îndemneau între dinșii să se aprovizioneze de la consum legionar. Pe plajă, pe taleză sau în vile, se puteau prinde crimele din astfel de conversații care au fost și au rămas singura reclamație legionară — gratulă și din partea consumatorilor. Era firesc ca magazinul să fie plin, mai ales la anumite ore, dar la nevoie așteptai cu plăcere să-ți vină rîndul spre a fi servit.

De o parte și de alta a consumului, erau intrări în grădini restaurantului legionar, comunicînd între ele printr-o porțiță. Grădina în care funcționase mai toți restaurantul, s'a dovedit în foarte scurtă vreme nefecăpătoare pentru mulțimea consumatorilor și atunci proprietarul vitei de alături și-a cedat, complet desoleros, grădina proprie pentru ca în umbra pomilor și pe nisipul albeilor, să se întindă mesele albe care primeau pe prietenii legionarilor.

„Prietenia face să se nască pri-

etenia și încrederea naște încredere” spune un vechi dicționar francez. Îndemnam pe toată lumea de bună credință să treacă odată într-un astfel de magazin sau restaurant legionar spre a se convinge de adevărul acestui proverb.

Se găseau și clienți dificili, nerăbdători sau neînțelegători, din categoria oamenilor vîșnic nesățioși, care aveau motive de nemulțumire și manifestau nemulțumirea, nerăbdarea etc. Alții nu puteau pricepe de ce li se refuza „bacșișul”. Dar atunci intervenia omenia, răbdarea, superioara înțelegere legionară care voia ca tot ce e posibil să se facă — în cadrul demnității — și făcea ca nimeni să nu plece nemulțumit. „In casa noastră trebuie să primim bine pe toată lumea”. Nemulțumirile deveneau astfel foarte rare și făceau parte aproape todeauna dintre nerăbdători, din cauza greutății de a găsi după ora 12 ziua sau 8 seara o masă liberă. Erau mai ales dintre acei care veniau pentru înțita oră.

Atunci se întâmpla ca un consumator mai vechi, devenit prieten al legionarilor, să roage pe legionarul venit să la comanda, ca să servească cu precădere pe nerăbdătorul sau nerăbdătoarea de la masa de alături, el preferînd să mai aștepte puțin.

LEGĂTURA SUFLETEASCĂ CU CONSUMATORII, aceasta e cheia succesului legionar în comerț. Această legătură de încredere și simpatie între producători și consumatori, sau între intermediari și consumatori, va fi semnul reînvierii industriilor și negotelui românesc, în urma elstigării **BĂTĂLIEI COMERȚULUI LEGIONAR** care urmărește să facă școala, adică să convingă pe toți negustorii și industriașii români că este în interesul lor și al neamului să adopte și să răspîndească metodele comerciale, legionare.

Căpitănel Corneliu Z. Codreanu vrea să readucă comerțul românesc, azi disprețuit, viciat, strimțorat sau omicid de ijdani, la vechiul lui cîștig și propășire, la tradițiile de omenie și corectitudine, ale vechilor brașlași români, largînd orizontul, perfecționînd metodele și dînd întreaga atenție și sprijin, cuvenite, acestui comerț. Din îndrumarea și formarea tinerilor români spre a fi apși de a exercita cu succes această indeletnicire pe cale de păstrare, a comerțului vrednic de acest nume, va și o întărire nouă pentru neam și un izvor de venituri pe care se vor putea întemeia neamurate familii de tineri negustori sau industriași români, capabili să impună în toată lumea, odată cu faima bogățiilor României, respectul și încrederea pentru corectitudinea și priceperea Românilor în afaceri.

„VOIOȘIA E CEL MAI

INSEMNAȚ FACTOR DE PRODUCȚIE”. Cu acest principiu spiritual, care se dovedește în practică de o covîșitoare putere creatoare, mișcarea legionară răsturnă și înorște știința economică îmbolnăvită de materialism, transformînd-o într-o știință integrată în care forțele sufletului conlucrează cu ale materiei pentru a asigura omului nu un abstract drept la existență, ci puțința unei vieți de muncă și voioșie.

Comerțul sau industriașul român, pentru a-și îndeplini cu succes misiunea, trebuie să facă apel, pe lângă muncă și capital, la voioșie și la încredere. Nu trebuie să intrăm într-un magazin cu sentimentul că intrăm într-o speluncă de jidani unde e nevoie să te înorșești, oferînd mai puțin de jumătate din prețul cerut dacă vrei să nu ieși de tot păcălit. Dinpotriva, să intrăm cu încredere și cu voia bună și să ieșim cu convingerea că am plătit prețul just și am luat marfă bună.

Pentru aceasta negustorul trebuie să se mulțumească cu un câștig mic și să vinde mult. Mobilul său sufletec nu trebuie să fie de a se îmbogăți cît mai repede, ci de a fi cît mai folositor de a face cît mai multe și mai bune servicii societății. (Desigur adoptarea acestui mobil va da un nou avînt și o viață nouă nu numai negustoriei, ci oricărei profesiuni — prin **LEGIONARISM**). Cînd va ajunge negustorul român să lucreze astfel, prosperitatea firmei sale comerciale va deveni un factor al prosperității comerțului românesc în general și al propășirii întregii comunități naționale.

Această nouă concepție comercială și-a dovedit folosasele și eficacitatea la Carmen-Silva, devenită un istoric timp de experiențe al mijloacelor de asigurare morală și economică a țării.

O dovadă a fost și înființarea către sfîrșitul sezonului a unui nou restaurant legionar, tot în Carmen-Silva — în cartierul select, ca să-i zicem astfel. La parterul hotelului Pașait — pe o stradă principală și avînd la față o frumoasă plantăție de castani dincolo de care se vede lacul Techirghiol, — era un restaurant, într-un local mare și curat, înzestrat cu dependințele necesare. Acest local mergea alături de rău înocul patronul lui s'a hotărât să-l închidă. Întîmplarea face ca faptul să se aducă la cunoștință Căpitănelului.

Se duc oarecare tratative printr-un avocat legionar și proprietarul pune localul, cu mobilă și veselă restaurantului, la dispoziția consumului legionar.

Chiar în aceeași zi, în ajunul St. Măriei, Căpitănel hotărîște la-

înființarea unui nou restaurant iar după 24 ore, noul local se înaugurează. Restaurantul urmă să servească la început numai 34 feluri de mincare gătită, fără grătar.

Preturile, la nivelul lăptărilor din București, s'au permis totuși un mic elstig. Seara un alis vertin de mină enușă cliențele vechiului restaurant deschiderea noului local.

În ziua de St. Mărie, (15 Aug.) la prînz, toate mesele erau ocupate iar localul se înaugurează fără nicio cîvîntare, după o rugăciune în prezența Căpitănelului. Chiar dintre cei mai optimiști se îndoiu că acest nou restaurant își va putea menține o clientelă suficientă seara, neavînd grătar. Faptele au întrecut însă așteptările. Seara, ca și la prînz, trebuia să vii devreme spre a găsi o masă liberă la noul restaurant.

Aceasta însă a strica bucuriei mere al celui vechi care era tot alit de neîncăpător după 15 August ca și mai înainte.

Se minunau vecinii și trecătorii de noua înalțare a restaurantului de sub hotel Pașait. Uda de nu vedeai de obicei decît cîva consumatori rălăciți, acum mesele erau asaltate de public plină tirziu. Domnia și act o bună dispoziție generală. Fără stridențe și fără șgomot, fără lăutari, dar mai ales fără cea atmosferă de o nerulărită promiscuitate și vulgaritate morală, pe care o înfîlăgeai chiar în restaurantele mari, adeseori. Era lume de toată mînă: bogăți și săraci militari și civili, bătrîni și tineri, cu predominarea tinerilor. Se regăseau vechi cunoscuți, se deschideau sufletele și se legau prietenii noi. Deasupra tuturor plutea un aer de vecnică încredere și de voioșie senină care-ți făcea impresia că te afli într-o mare familie.

Întrai în restaurant cu bucuria cămășului prietesc: regăseai și pleci cu dorința de a reveni. De năiciri nu te întîlneau ochi streziți, sfredelitori, vrăjmași.

În ochii legionarilor strălucia bucuria datoriei împlinite, zîmbetul biruinței, frumusețea muncii jertfite pentru Neam și pentru Legiune. Căpitănel dădea adeseori, prin prezența lui todeauna activă, un prestigiu deosebit clipei...

Sfîrșite clipe, frumoase și neuitate clipe în care un neam își regăsește încrederea în sine și în viitor, calcă peste prejudecăți înrădăcinate și deprimante, rupe cu pasivitatea și resemnarea trecutului și ca trezită dintr-o vîșie blestemată își mobilizează credința și energiile pentru a-și afirma prin fapte de înalțată dreptate la viață, pentru a-și recuceri — prin muncă ofensivă, încredere și solidaritate de fier, — pozițiile economice care pareau definitiv pierdute.

La Carmen-Silva nu a fost decît începutul...

Notă. Poate nu e de prisos să adăugăm că sub sugestia și presiunea exemplului legionar, mai toate magazinele și restaurantele din stațiune și au redus prețurile unor cu 30-40%. Îmbunătățind calitatea și serviciul. Carmen-Silva tinde să devină astfel una din cele mai convenabile și deci mai atrăgătoare — pentru Români — stațiuni de cură ale țării. Fără să aibă la dispoziție nimic din ce formează aparatul de stat, Căpitănel a reușit în scurt timp, o simțitoare eficiență a vieții, într-un moment de urcare a prețurilor și intrînd în centrul canoazut tocmăi prin specula îndălnită.

N. N. Manolescu

COMUNIȘTII ȘI BISERICA CATOLICĂ

Comuniștii sînt lipsiți de orice scrupule cînd e vorba de a-și alina scop. Au mers pînă acolo încît s'au prezentat cu iau apărarea catolicismului în contra lui Hitler pe care-l acuza că persecută biserică și clerul catolic din Germania. Adevăratele lor sentimente pentru cler și biserică se dau de lași înă în următoarea statistică a distrugerilor și masacrelor comuniste din Spania pe care o luăm din „Revue des deux mondes”.

Dela 1932 de cînd au ajuns puternici comuniștii au ucis în Spania: 11 episcopi din 60 și 17.000 de preoți din 45.000. Deasemenea sute de călugări și călugărițe au fost masacrați. Toți acești clerici au fost mai întîi batjocoriți în chipul cel mai josnic, schinghiiți și apoi au fost uciși. Tot comuniștii au incendiat 10.000 de biserici și sute de mînăstiri împreună cu seminarele și bibliotecile lor. Nenumărate opere de artă au fost distruse...

Aceasta a făcut pe unul din geții lor să scrie: „Not am rezolvat complet problema religioasă smulgîndu-i rădăcinile; am primit preoții, bisericile și cultul”. Acestea sînt fapte. Nici „Adeverul” nici întreaga presă iudeo-comunistă și apărătorii ei nu le vor demolați vreo dată. Le trec sub tăcere însă și dacă mai pot păcăli pe cineva, își iau aere de creștini evlavioși și de apărători ai bisericii.